

Vycházka do Libně

Další čtvrtí, kterou jsme navštívili v rámci našich vycházek za poznáním města Prahy, se stala část Prahy 8 – Libeň. Těšili jsme se, co všechno se od naší průvodkyně Helenky zase dozvíme nového. Tato městská část patří k těm, které tvořily předměstí královského města a které plnily po staletí úlohu zemědělské i rekreační základny. Prvním historickým doložením jsou archeologické nálezy ze starší doby kamenné, prvním písemným dokladem je z roku 1363 zmínka o založení osady a existenci dvou tvrzí. Hlavním důvodem k založení osady bylo pravděpodobně místo vtoku potoka Rokytky do Vltavy, údolní niva v poříčí tohoto potoka a slunné svahy, na kterých byly budovány vinice. Proto se procházka Libní ubírala po místech tehdejších usedlostí. V pozdějších letech v 18. a 19. století se libeňské předměstí stalo dějištěm průmyslové revoluce, které ji značně poškodilo a změnilo na průmyslovou oblast a bydliště proletářské komunity.

Svou vycházku zahájila Helenka úmyslně na tramvajové stanici Bulovka, protože je to místo, kde se stýkají čtvrtě Libeň, Prosek, Holešovice a Kobylisy. Nejdříve jsme zamířili k původní usedlosti Na Korábě, navštívili jsme hřbitov a velmi zajímavou vyhlídku nad řekou s neobvyklým pohledem na Prahu z nám dosud neznámého úhlu. Odtud jsme pokračovali parkem se zajímavou naučnou stezkou, kde jsou hlavními zastávkami jednotlivé stromy, popsané vč. názvů.

Podchodem pod železniční tratí jsme se dostali k zámečku Grabova vila, který je dnes sídlem části obvodního úřadu Prahy 8. Pod ním je dřevěný kostel sv. Vojtěcha postavený v r. 1904 - 1905 jako provizorní. Dalším krásným objektem je sokolovna z roku 1903. Libeňský zámek, datovaný z r. 1363 jako tvrz, byl v r. 1595 přestavěn na novorenezanční zámček. Od té doby prošel mnoha přestavbami a přihodilo se zde mnoho dějinných událostí, jak v historické tak i v moderní době. Poslední přestavba se týkala zámecké kaple v 80. letech minulého století.

Cestou k dalšímu objektu zájmu jsme minuli bývalé středisko místní kultury z první republiky - Palác Svět, postavený ve třicátých letech. Je to stavební památk, která přes své zanedbání ze strany majitelů, jak socialistických, tak kapitalistických, neztratila svůj význam. My jsme zaznamenali stavební ruch a doufáme, že zařazení této stavby mezi kulturní památky bylo pro ni záchranou. Váží se k ní např. některé povídky Bohumila Hrabala.

Dalším naším zastavením bylo libeňské divadlo, dnes Divadlo pod Palmovkou, proslavené ve 20. století působením slavné operetní divy Marušky Zieglerové, která byla ve své době považována za nepřekonatelnou operetní bohyni. Historie divadla by si však vyžádala zvláštní článek. Za divadlem jsme se dostali k dalšímu kulturnímu fenoménu libeňské historie. Tím je Bohumil Hrabal, libeňský občan, který v ulici Na hrázi (věčnosti) žil asi 20 let a napsal zde

několik svých románů, než ho město svým urbanistickým rozmachem přinutilo uchýlit se na kerskou chatu.

Posledním námi navštíveným objektem - alespoň z venku - byla synagoga, umístěná na místě bývalého židovského gheta. Ta má také zajímavou historii. Židovská čtvrť vznikla kolem roku 1744, kdy Marie Terezie vyhnala z Prahy Židy. Majitel tehdejší vsi Libně dovolil židům usadit se tady. Postupem času byla čtvrť asanována a po poslední demolici okolí Palmovky zbyla židovská synagoga jako soliter na prázdném prostranství. Přes svůj zanedbaný vzhled je užívána jako výstavní a koncertní síň. Zde jsme svoji vycházku ukončili a Helence jsme poděkovali.

Poslední dějství vycházky jsme absolvovali v restauraci Jaguška. Ti, co se s námi rozloučili na chodníku, mohou jen litovat.

Mílan